

"THE PILGRIM'S PROGRESS."

A HYMN FROM MANIKKA VASAKAR.

THIS hymn is entitled "போற்றித்திருவகவல்" or the Song of Praise, the greater part of it being devoted to the praise of God. I have omitted most of the praise giving only a few specimen lines, and translated mainly the earlier part which describes the progress of the soul to God. The exigencies of the translation have compelled the use of the first personal pronoun rather oftener than in the original. The verses, though having a personal application to the Psalmist, are meant also to record an experience typical of that of every Soul in its progress to God, - a pilgrimage not confined within the brief span of one human life but extending over countless lives and even embracing the evolution of man out of the primordial elements. The hymn recalls the sublime picture drawn by Walt Whitman, in harmony with modern scientific thought, of planetary development and the gradual emergence of life through its successive ages on our globe until it stands as a conscious human soul.

"I am an acme of things accomplished, and I am an encloser of things to be.
Afar down I see the huge first Nothing - I know I was even there;
I waited unseen and always, and slept through the lethargic mist,
And took my time, and took no harm from the fetid carbon.
Long I was hugged close - long and long.
Immense have been the preparations for me,
Faithful and friendly the arms that have helped me.
Cycles ferried my cradle, rowing and rowing like cheerful boatmen;
For room to me stars kept aside in their own rings;
They sent influences to look after what was to hold me.
Before I was born out of my mother, generations guided me.
My embryo has never been torpid - nothing could overlay it.
For it the nebula cohered to an orb,
The long, low strata piled to rest it on,
Vast vegetables gave it sustenance,
Monstrous sauroids transported it in their mouths and deposited it with care
All forces have been steadily employed to complete and delight me;
Now in this spot I stand with my robust soul."

To the Psalmist Manikka Vasakar "the faithful and friendly arms that helped" were those of the Lord who, having lovingly watched and guided his path through the aeons, came at last upon earth and "held out a helping hand" as "Brahmin Teacher of Truth" in the grove of *Tirup-peru-turai*, way laying him on his errand on the king's business and making him His "vassal." How he became ripe for this crowning mercy is told in the hymn in language whose intense love and emotion are but faintly, if at all, reproduced in the translation and are characteristic of the Bhakti-yogi, whose goal and final experience were told in the hymn entitled "The House of God" and translated in the August issue of this journal. With such sturdy confidence in the security of the whole scheme of things, with this imperturbable optimism and unrestricted faith, - the essence of all religions, - each of us may, in darkest hours, be sustained and exhilarated and feel his "foot tenoned and mortised in granite," for

The Pilgrim's Progress.

"My rendezvous is appointed - it is certain;
The Lord will be there, and wait till I come, on perfect terms,
The great Camarado, the lover for whom I pine, will be there."

P. A.

போற்றித்திருவகவல்.

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
வீரடியாலேமூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரு மைம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியு மாதர வதனிற
கடுமுர ணேன மாகி முன்கலந்
தேழ்தல முருவ விடந்து பின்னெய்த்
தூழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியும்க் காணா மலரடியிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்
யானை முதலா வெறும்பீறாய
ஆனமி லியோனியி னுள்வினை பிழைத்து
மானுடப் பிறப்பினுண் மாதா வுதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற பிழைத்து
மானுடப் பிறப்பினுண்மாதா வுதரத்
தீனமில் கிருமிச் செருவினிற பிழைத்து
மொருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்து
மிருமதி விளைவினொருமையிற் பிழைத்து
மும்மதி தன்னுளம்மதம் பிழைத்து
மீரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்து
மஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்து
மாறு திங்களினூறலர் பிழைத்து
மேழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்து
மெட்டுத்திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்து
மொன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்து
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்து
மாண்டுக டோறு மடைந்தவக் காலை
யீண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயி
லொருங்கிய சாயனொருங்கியுண் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்
தெய்த்திடை வருந்த வெழுந்து புடைபரந்
தீர்க்கிடை போகா விளமுலை மாதர்தங்

கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுண்
மத்தக் களிநெனு மவாவிடைப் பிழைத்துங்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னு மல்லலிற் பிழைத்து
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்து
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண்டாகி
முனிவிலாத்தோர் பொருளது கருதலு
மாறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைக டொடங்கின
வாத்த மானாரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரதமேபர மாகவே தியருஞ்
சரதமாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிக டத்த மதங்களே
யமைவத தாக வரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாய வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித்தாஅர்த்
துலோகா யுதனெனு மொண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்தகடுவிட மெய்தி
யதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்து சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி யழுதுடல் கம்பித்
தாடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடியும் பேதையும் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் விடையறா வன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
மகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா வதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியு
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலு நினையா
தருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து

குருபரனாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின்னாகி முனியா தத்திசை
யென்புனந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
யன்பெனு மாறு கரையது புரள
நன்புல னொன்றி நாதவன் றரற்றி
யரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திரதய மலரக்
கண்களி கூர நுண்டுளி யரும்பச்
சாயா வன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியனாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
யாடக மதுரை யரசே போற்றி
கூட லிலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
யின்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
யாவா வென்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
யிடரைக் களையு மெந்தாய் போற்றி
யீச போற்றி யிறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் றிரளே
யரைசே போற்றி யமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
யாதி போற்றி யறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
யுடையாய் போற்றி யுணர்வே போற்றி
கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
யையா போற்றி யணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க்கரிய மருந்தே போற்றி

யேனோர்க் கெளிய விறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்ற முரணுறு நரகிடை
யாழா மேயரு ளரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றி யென்வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
யத்தா போற்றி யரனே போற்றி
யுரையணர் விறந்த வொருவ போற்றி
விரிகட லிலகின் விளைவே போற்றி
யருமையி லெளிய வழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருண் மலையே போற்றி
யென்னையு மொருவ னாக்கி யிருங்கழற்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
யழிவிலா வானந்த வாரி போற்றி
யழிவது மாவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவது மிறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
யளிபவ ருள்ளத் தழுதே போற்றி
கனவினிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலு நாயேற் கருளினை போற்றி
யிடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
யாரு ரமர்ந்த வரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
யண்ணா மலையெம் மண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி
யேகம்பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாசம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோலே போற்றி

யீங்கோய் மலையெம் யெந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
யடைந்தவர்க் கருளு மப்பா போற்றி
யித்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்
தத்திக் கருளிய வரசே போற்றி
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
யெந்நாட்டவர்க்கு மிறைவா போற்றி
யேனக் கருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
யருளிட வேண்டு மம்மான் போற்றி
யிருள்கெட வருளு மிறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் றமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத வருளாய் போற்றி
யஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே யமுதா நயந்தாய் போற்றி
யத்தா போற்றி யையா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
யரியாய் போற்றி யமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
யுறவே போற்றி யுயிரே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
யலந்தே னாயே னடியேன் போற்றி
யிலங்கு சுடரெம் மீசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைகா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவனத் தரனே போற்றி
யருவமு முருவமு மானாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமு மிறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
யாளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி

தாளி யறுகின் றாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
யெந்தமை யுய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
யலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
யிரும்புலன் புலர விசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
யடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
யொழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மைய றுணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல வெரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.
(திருச்சிற்றம்பலம்).

Mighty Vishnu of luminous crown, - who
'Mid prayers of four-faced Brahma and all
The heavenly host, in two paces measured
The triple world, the sages of the four quarters
Raising their voice the while in praise and thanks,
With joy their senses blossoming,-
Did once in shape of fierce strong boar
Pierce and cleave the erst blended spheres,
Yearning to know Thy base and crown,
Then in weariness cried 'Victory to Thee,
Universal Lord.' Even so he saw not
Thy flower-feet, which easily that I might praise,
Was I saved in faultless wombs
On the sea-girdled earth, elephant's womb to ant's,*

The Pilgrim's Progress.

[* Elsewhere, in the hymn entitled Sivapuranam, the Saint has sung.

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாநின்ற வித்தாவரசங்கமத்து
ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்.

"Grass, herb, worm, tree, animal of sundry kind
Bird, snake, rock, man, devil, angel, Titan
Of evil might, sage, godling, -
These and else in this wide unvierse
Have I been born, and I am weary, O Lord.".]

Saved in womb of human mother,
Saved from stroke of sterilizing worm,
Saved in the meeting of the seeds in the first moon,
Saved in their growth in the second moon,
Saved in their struggle in the third,
Saved in the great darkness of the fourth month,
Saved from the blight of the fifth moon,
Saved from the mishaps of the sixth,
Saved, looking earthwards, in the seventh,
Saved in the straits of the eighth moon,
Saved in the dangers of the ninth,
Saved in the due tenth moon,
Together with the mother in a sea
Of agony struggling:-
Then in the march of years saved,
Saved sitting, moving, and in countless ills,
Saved in the morning excretions,
In the fierce hunger of noon, the darkness of night,
Saved at work, in sleep, in wayfaring;
Saved from the havoc of darts from maiden's eyes,
Dark locks, rosy lips, white teeth, peacock gait,
Young breasts that rise in wanton pride to burst
The bodice, and, sinking back weary and in pain,
Swell and fill, leaving not a hair's breadth space;
Saved from the furious elephant desire
That roams through this wide world of mad men,
Saved from the multitudinous seas of learning,
Saved from the dangers of wealth,
Saved from the poison of poverty,
Saved from the petty fetters,
Of divers customs and modes.

There arose then the thought of God,
And thinking of the Peaceful One, straight away
Sixty million powers of delusion

The Pilgrim's Progress.

Each its prank began. In troops came
The atheist's and spake atheism
Till their tongues were sore. Kinsmen crowded
And clung like kine, calling and wailing bitterly.
Priests pleasantly, established from the scriptures
That fasts and rites were God. Sectarians
Fought shouting each his religion true.
The hurricane of Idealism whirled
And roared and raged. The fierce, bright snake
Materialism spat its venom
From amid the conflict of sciences.
Thence delusions great and many encircled me
That I might not escape.
But letting not go what had been grasped,
Heart in prayer melting like wax in sight of fire,
Weeping, trembling, dancing, shouting,
Singing, praising, gripping like jaws or babe
What was clutched; as a nail cleaves
The tender plant, so with pure, ceaseless love
Melting, overflowing, tossing sea-like,
Heart auspiciously softening, body quivering,
The world at me as a mad devil laughing,
Lost to shame, the town's ridicule my ornament,
Unswerving, of appearance heedless,
Mad with yearning to know, -
My goal the Supreme Wonder, -
In pain and wilderment like calf for its mother crying,
Even in dream thinking not of other God,
Making not light of the gracious coming on earth
Of the Supreme Peerless One as Teacher,
To His holy feet clinging like shadow
Inseparable that goes before and after,
Looking ever towards the Peaceful One,
Bones melting, heart in agony of suspense,
The stream of love its bank bursting,
(The senses made one), crying aloud,
"O Lord," words faltering, hair standing on end,
Hands clasped in worship, heart blossoming,
Eyes filling with tears of joy,
Daily fostering unfading love,-
To such as these, O Lord, art thou mother,
And them thou dost rear.
Glory, Glory to Thee,
Glory, O Lord that, in shape of Brahmin Teacher
Of truth, to crush my karma didst hold out
Helping hand. Glory, O King of Golden Madura,
Glory, O Gem among Teachers that shonst in its courts
Glory, Dancer in the hall of Southern Tillai,*

[* Chidambaram, where he is represented in the attitude of dancer, the dance representing the operations of the universe.]

The Pilgrim's Progress.

This day unto me thou become hast ambrosia.
Glory, Lord of the Vedas that age not.
Glory, Siva of the Victorious Ox-banner,
Glory, O ripe fruit peeled from the rock.
Save me, O mountain of gold.
Alas, have mercy on me.
Glory, Thou who createst, preservest, destroyest.
Glory, O Father that rootest out danger.
Glory, O Lord, Glory, O Sovereign.
Glory, O Friend, Glory, O Comrade,
Glory, my Joy, Glory, my Treasure,
Glory, O peerless One that art where speech and thought are dead.
Glory, Mountain of teeming holy grace.
Glory, O Warrior, that madest a man of even me.
And deigned to place thy feet upon my head.
Thou rubbest away pain from the hand that worshipping Thee.
Glory, Ocean of Eternal bliss.
Glory, Thou who art beyond death and birth.
Glory, Bridegroom of the Gazelle-eyed,
Glory, Mother of the celestials.
Glory, Thou who standest as five in the Earth,
Glory, Thou who standest as four in water,
Glory, Thou who standest as two in air,
Glory, Thou who standest as one in space.
Glory, Thou who art ambrosia in the hearts of the well-ripened ones.
Glory, Thou who art inaccessible even in dream to the celestials.
Glory, Thou who to me, a dog, in waking hours didst graciously appear.
Glory, O Destroyer of confusion and doubt in them that worship Thee.
Deign to accept this garland of tender words from me, an ignorant dog.
Glory, ancient One. Glory, O First cause.
Victory, Victory unto Thee.

P. A.